

Clubul de Speologie Z

Vărășoaia Team

Federația Română de Speologie

Administrația Parcului Natural Apuseni

TABĂRA NAȚIONALĂ DE SPEOLOGIE
„VĂRĂȘOAIA – 2007”
3-12 AUGUST 2007

Bazinul închis Vărășoaia este situat în partea central-nordică a Munților Bihor, în extremitatea nordică a bazinului endoreic Padiș-Cetățile Ponorului la altitudinea de 1150 - 1250 m. Din punct de vedere morfologic este alcătuit din depresiunile de captare carstice Vărășoaia – Nord și Vărășoaia – Sud, de pe traseul primar al paleovăii Padișului. Depresiunile s-au format de-a lungul contactului tectonic dintre gresiile cuarțoase Permo-Werfeniene situate în compartimentul estic (reprezentat în relief de muntele Măgura Vânăta) respectiv calcarele și dolomitele Anisian – Ladinene din compartimentul vestic, în urma subteranizării pâraielor ce izvorăsc de pe clinele vestice ale Măgurii Vinete și se pierd prin ponoare la contactul cu rocile carstificabile. Ponoarele din regiune, situate între altitudinile de 1150 – 1250 m sunt dispuse sub forma unui evantai, raportat la Izbul Bogă (669,6 m. alt.), resurgența sistemului, situat la o distanță aeriană de 2-2,5 km față de insurgențele amintite. Sistemul carstic aferent este materializat prin Avenul V5, cea mai adâncă cavitate din România (-653 m denivelare), a cărei intrare se găsește la 1366,9 m altitudine absolută, potențialul de denivelare existent până la nivelul resurgenței (Izb. Bogă) fiind de 697,3 m.

Cercetările dedicate sistemului au început imediat în urma evidențierii sistemului hidrocarstic în urma trasărilor efectuate de către Iancu Orășeanu în 1985. Prospectarea intensivă perimetrului a fost începută în 1986 la inițiativa regretatului Paul Matos, acțiune care a dus la descoperirea a 7 noi cavități printre care și Avenul V5.

Din anul 1991 Clubul de Speologie Z în colaborare cu Societatea Ardeleană de Speologie și ulterior cu Federația Română de Speologie și Administrația Parcului Natural Apuseni, organizează anual tabere de explorare internaționale în regiune, care în urma extinderii cercetărilor și asupra zonelor învecinate, au condus la noi descoperiri speologice, cea mai importantă fiind descoperirea Peșterii din Valea Rea.

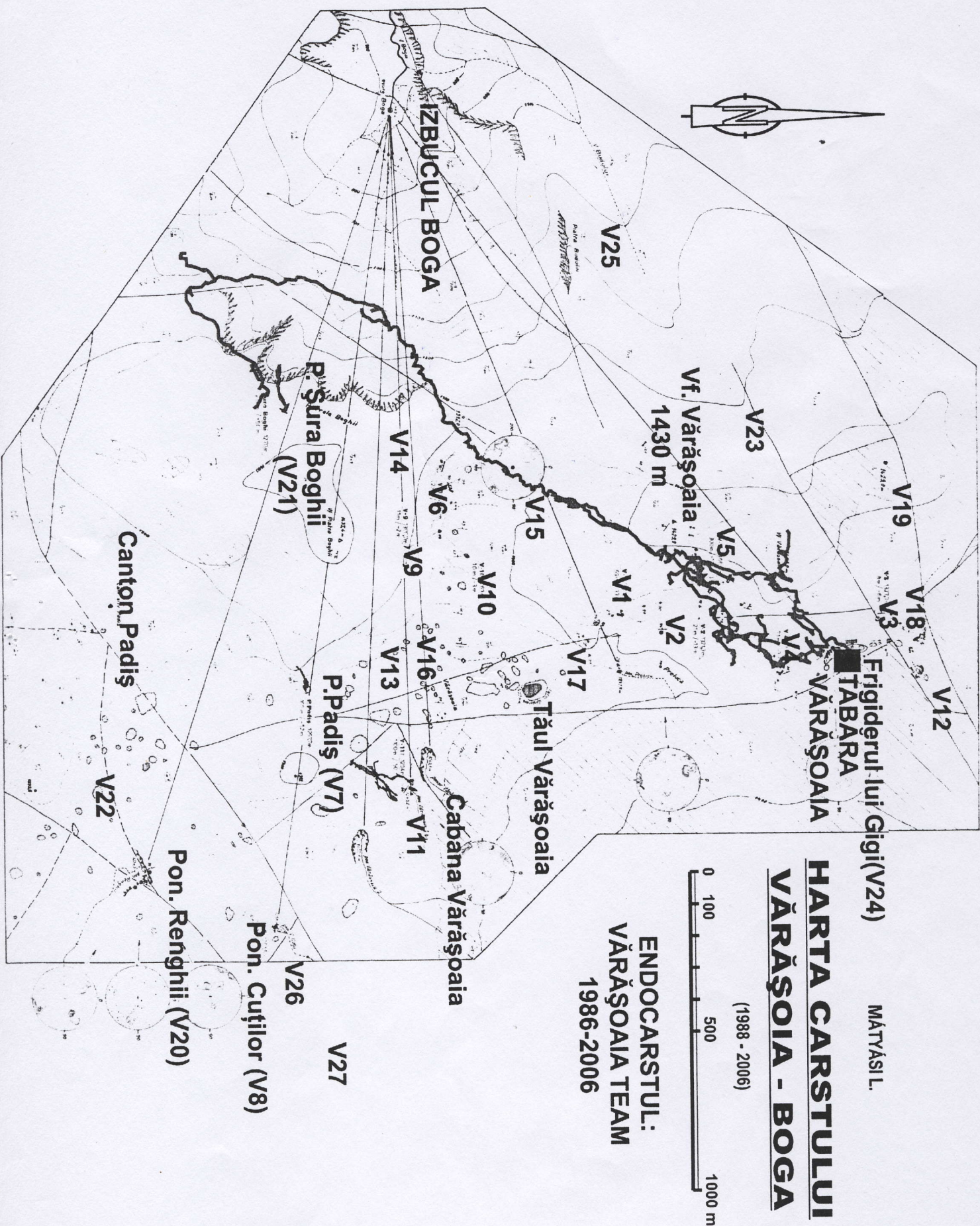
În prezent cercetările în regiune sunt efectuate sub egida „Vărășoaia Team”, un grup de lucru, format din speologi exploratori, tehnicieni, cercetători etc. fiind orientate spre explorarea complexă a carstului din Munții Bihor

Program speologic explorativ:

- Continuarea explorărilor în Avenul V5 – bivuac – TSA 2 necesar
- Continuarea explorărilor în P. Frigiderul lui Gigi - TSA 2 necesar
- Continuarea explorărilor în Peștera din Valea Rea – (eventual bivuac) - TSA 2 necesar
- Cartarea P. din Ponorul Văii Cuților (cca.800 m dezvoltare) – TSA 1 necesar + compatibilitate la strâmțori severe
- Decolmatări la diferite obiective din perimetrul Padiș – Vărășoaia
- Finalizarea sistematizării bazinului superior al Someșului Cald
- Prospekțiuni speologice
- Documentare fotografică în peșterile din regiune
- Măsurători geofizice în zona Padiș (cu sprijinul SC Geoprospect SRL)
- Investigații hidrogeologice

Peșteri vizitabile

- P. din Poiana Vărășoaia (V 11) – 1.2 km. – fără TSA
- Av. Cuciulat - 1 km / -186 m - TSA 2 Necesar
- P. Fisura Neagră - TSA 1 necesar
- P. Pepii – 0,5 km – mijloace de iluminat
- P. Fântâna Roșie – 3 km – disponibilitate ramonașe expuse
- P. de la Zăpodie – 7 km –
- P. Ghețarul de la Barsa – 3,5 km – TSA 1 necesar
- P. Neagră – 5 km - TSA 1 Necesar
- P. Prăbușită 2 – 0.7 km / -60 - zona profundă TSA 1 necesar
- P. Cetățile Ponorului – aval de dolina 3 – neoprene, cunoștințe în explorarea râurilor subterane
- P. Căput – TSA 1 necesar

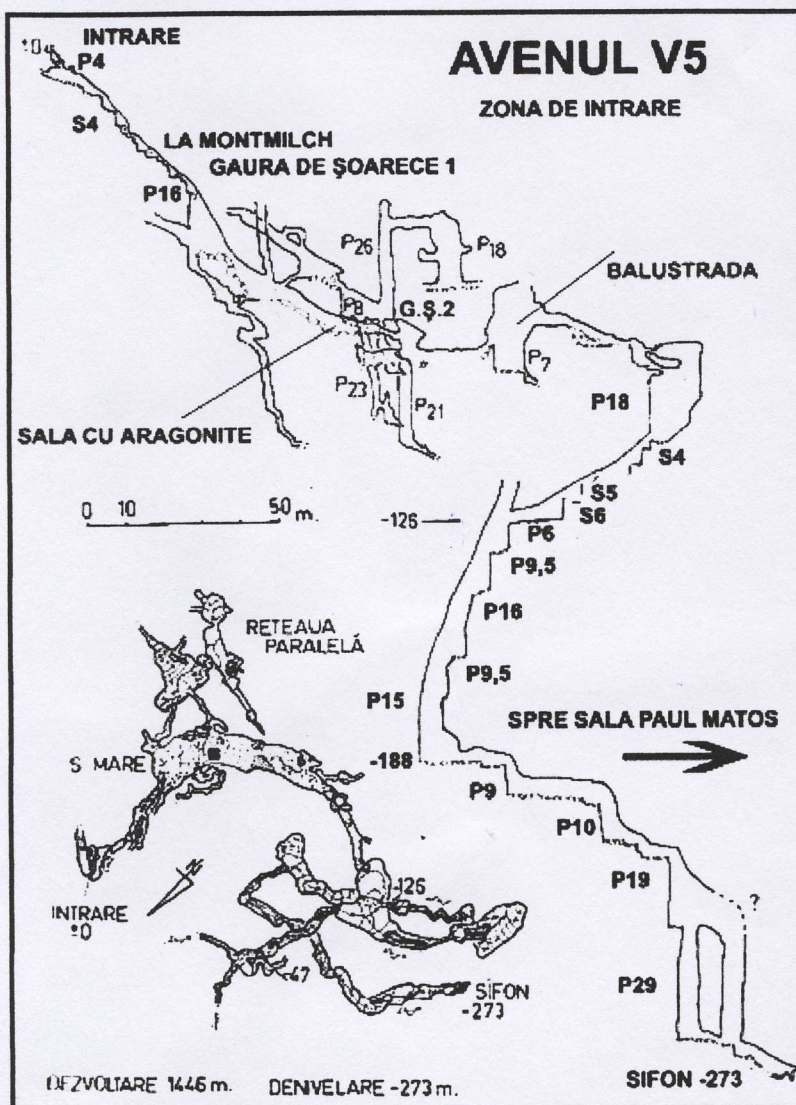

MÁTYÁS L.

HARTA CARSTULUI **VĂRĂȘOIA - BOGA**

(1986 - 2006)

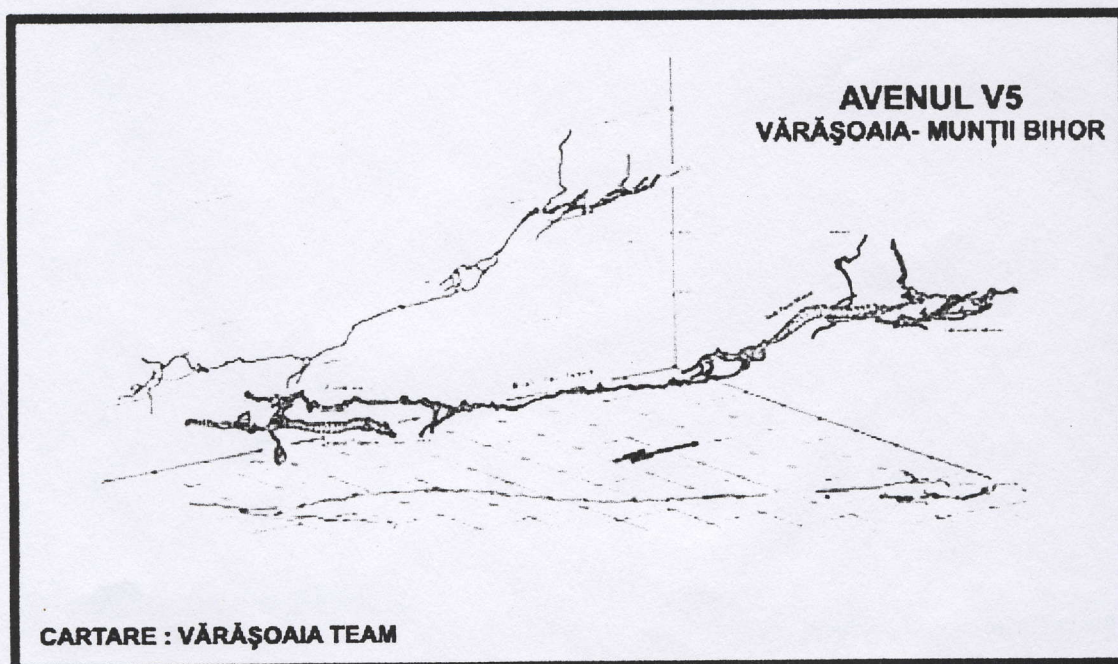
ENDOCARSTUL:
VĂRĂȘOIA TEAM
1986-2006

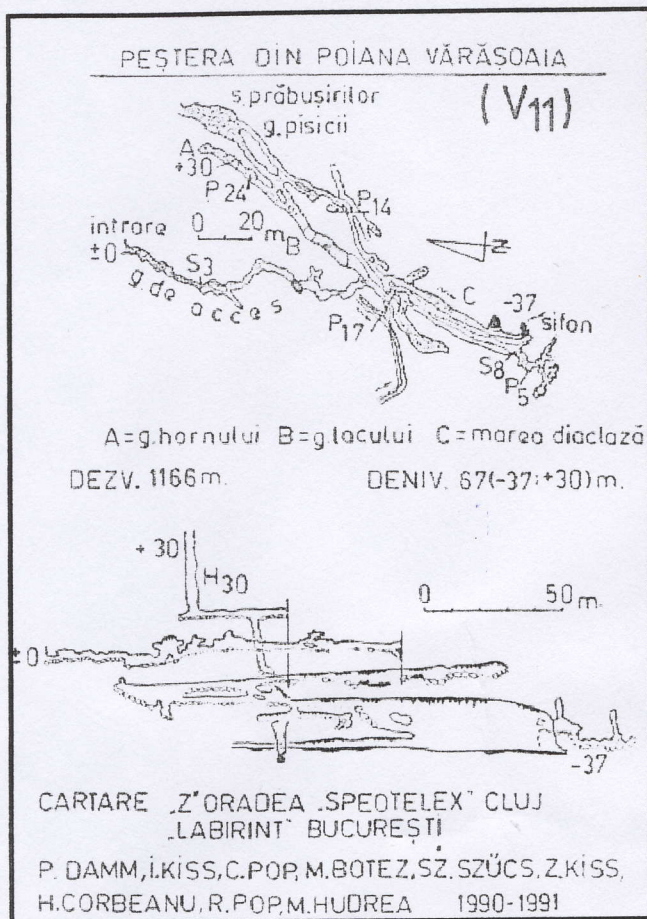

Avenul V5 este situat pe versantul estic al Muntelui Vărășoia, pe interfluviul dintre bazinele închise V-Sud și V-Nord la altitudinea de 1366,9 m. A fost descoperit în anul 1986, repetatele acțiuni de derocare coordonate de către Clubul de Speologie „Z” conducând la atingerea cotei de -273 în 1992 și -653 în anul 2004 - **NOU RECORD NAȚIONAL DE ADÂNCIME.**

Dezvoltarea cavității depășește 12 km, cavernamentul incluzând cea de-a doua sală ca mărime din România - 1200000 m³- Sala Paul Matos, numită astfel în memoria celui care a fost inițiatorul explorării carstului din zona Vărășoia - Boga.

Parcurgerea rețelei necesită cunoștințe complexe de TSA, instalarea unei tabere subterane în Sala Matos și eventual al unei tabere înaintate în zona finală.

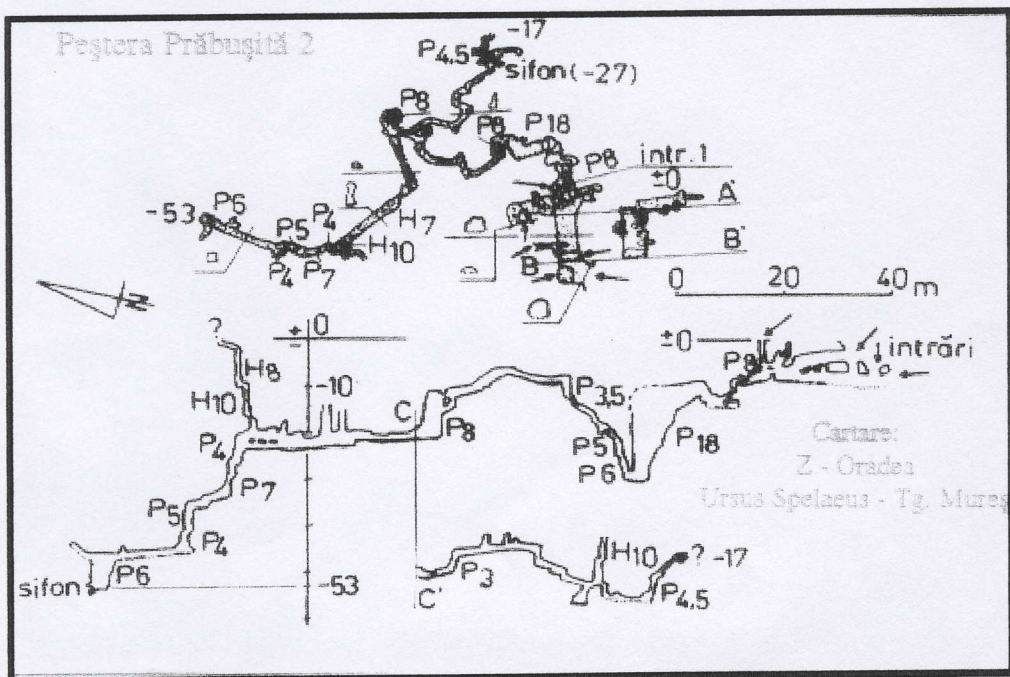

Peștera din Poiana Vărășoaia (V11) este practic unica peșteră orizontală de dimensiuni medii din Platoul Padiș. Este o cavitate ușor accesibilă, cu spații relativ mari. Accesul în Marea Diaclază, necesită o coborâre în ramonaj de 10-15 m.

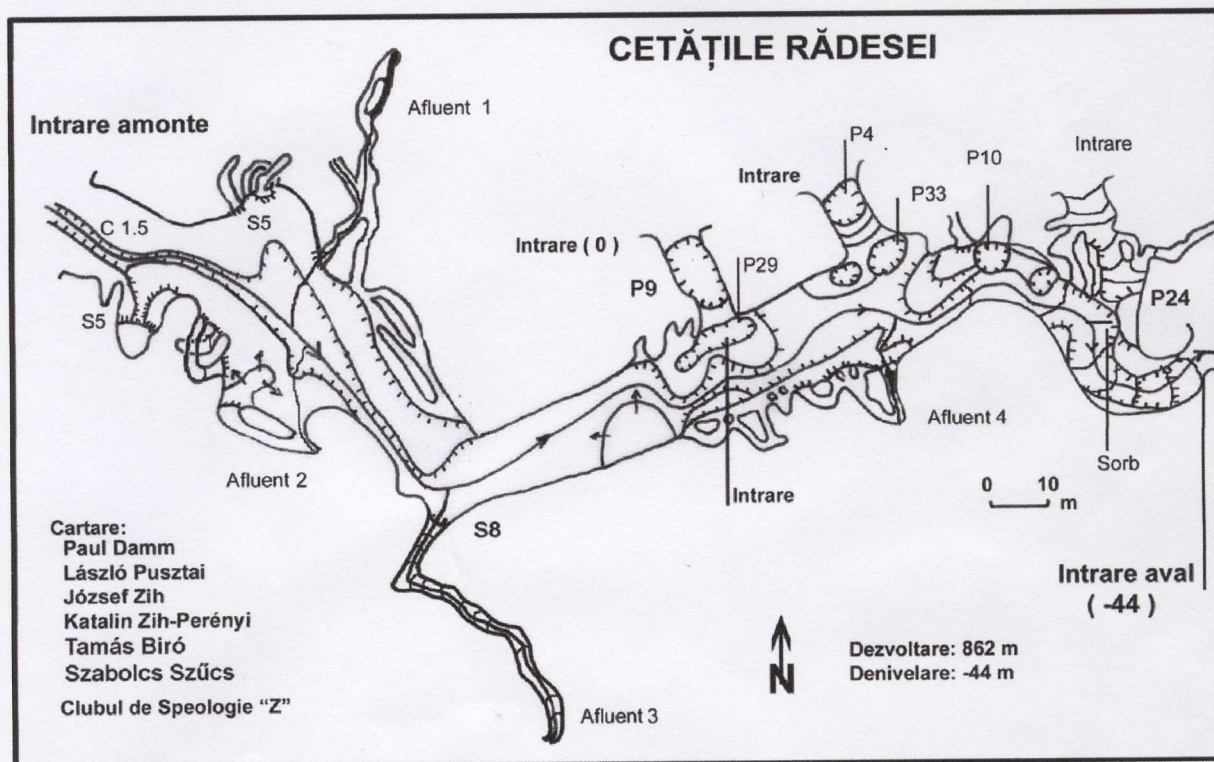
Peștera Prăbușită 2 reprezintă o fereastră asupra sistemului hidrocarstic Poiana Ponor - Cetățile Ponorului. În perioadele de viitură, după formarea lacului din Poiana Ponor, peștera debitează un torent de apă de peste 5-600 l/sec.

Zona de intrare a peșterii este accesibilă chiar și fără mijloace de iluminat. Accesul în profunzime presupune echiparea unui P18, urcarea unui horn de 6+5 m, urmat de 6 puțuri, dintre care primul (P8) este recomandat de a fi echipat.

La viituri peștera se sifonează complet.

Cetățile Rădesei reprezintă un tunel natural lung de 450 m, în mare parte luminat prin ferestrele (avenele) de pe parcursul său. Împreună cu Peștera de la Rădeasa, situată în amonte, face parte din același sistem carstic.

Avenul din Cuciulat se dezvoltă în cea mai mare parte pe contactul litologic dintre gresiile cuarțoase Hettangian-Sinemurian inferioare și calcarele Juristic superioare. Alături de P. Fisura Neagră face parte din același sistem hidrocarstic cu descărcare în P. cu apă din Cheile Someșului Cald. Din punct de vedere tehnic parcurgerea peșterii necesită echiparea puțului de acces și traversarea semisifonului de la -141,5, care poate fi ocolit și printr-un meandru paralel strâmt, care necesită echipare

